ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 99
Unii Europejskiej

Tom 49
Wydanie polskie
7 kwietnia 2006

Legislacja

Spis treści

I *Akty, których publikacja jest obowiązkowa*

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 564/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 565/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. nakładające wymagania w zakresie informacji i badań na importerów lub producentów niektórych substancji priorytetowych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje** (1) 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 566/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2014/2005 w sprawie pozwoleń wydawanych w ramach uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty w odniesieniu do bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie po stawce celnej określonej we Wspólnej Taryfie Celnej wprowadzające odstępstwa od tego rozporządzenia i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 219/2006 otwierające kontyngent taryfowy na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2006 r.** 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 567/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 7 kwietnia 2006 r. 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 568/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym 13

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 569/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 23. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005 15

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 570/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 571/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005..... 18

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 572/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 573/2006 z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na przywóz sorgo, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2094/2005 20

II *Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa*

Komisja

2006/269/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 8 lutego 2006 r. — Pomocy państwa C 22/2004 (ex N 648/2001) w sprawie ulg podatkowych dla zawodowych rybaków (Szwecja)** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 265)* (1) 21

2006/270/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 92/452/EWG w odniesieniu do niektórych zespołów pobierania i produkcji zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1248)* (1) 27

2006/271/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2002/613/WE w odniesieniu do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia trzody chlewnej w Kanadzie** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1258)* (1) 29

2006/272/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2004/453/WE w odniesieniu do Szwecji i Zjednoczonego Królestwa** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1259)* (1) 31

2006/273/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2005/393/WE w odniesieniu do stref zamkniętych w związku z chorobą niebieskiego języka w Hiszpanii** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1262)* (1) 35

2006/274/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech i uchylająca decyzję 2006/254/WE** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1556)* (1) 36

PL

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 564/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

[1] Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich [1]	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	98,8
	204	75,3
	212	129,8
	624	88,4
	999	98,1
0707 00 05	052	141,0
	204	66,3
	999	103,7
0709 90 70	052	117,4
	204	52,0
	999	84,7
0805 10 20	052	39,6
	204	40,4
	212	47,7
	220	40,7
	400	62,7
	624	63,8
	999	49,2
0805 50 10	624	64,7
	999	64,7
0808 10 80	388	73,2
	400	139,6
	404	96,7
	508	83,7
	512	82,6
	524	61,0
	528	82,4
	720	102,7
	804	113,5
	999	92,8
0808 20 50	388	83,6
	512	78,8
	528	62,9
	720	44,1
	999	67,4

[1] Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 565/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

nakładające wymagania w zakresie informacji i badań na importerów lub producentów niektórych substancji priorytetowych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje [1], w szczególności jego art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sprawozdawcy wyznaczeni przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/93 dokonali oceny informacji przedstawionych przez producentów i importerów w odniesieniu do niektórych substancji priorytetowych. Po konsultacji z tymi producentami i importerami sprawozdawcy uznali, że w celu dokonania oceny ryzyka konieczne jest zwrócenie się do producentów i importerów o przedstawienie dodatkowych informacji i przeprowadzenie dodatkowych badań.

(2) Nie można uzyskać informacji potrzebnych do oceny rozpatrywanych substancji od byłych producentów ani importerów. Producenci i importerzy sprawdzili, że badań na zwierzętach nie można zastąpić ani ograniczyć poprzez wykorzystanie innych metod.

(3) W związku z powyższym właściwe jest zwrócenie się do producentów i importerów substancji priorytetowych o przedstawienie dodatkowych informacji i przeprowadzenie dodatkowych badań tych substancji. Protokoły złożone Komisji przez sprawozdawców powinny zostać wykorzystane do przeprowadzenia tych badań.

(4) Przepisy niniejszego rozporządzenia są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 793/93,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Producenci i importerzy substancji wymienionych w Załączniku, którzy przedstawili informacje zgodnie z wymaganiami art. 3, 4, 7 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 793/93, dostarczają informacje i wykonują badania określone w Załączniku oraz przekazują ich wyniki właściwym sprawozdawcom.

Badania zostają wykonane zgodnie z protokołami określonymi przez sprawozdawców.

Wyniki zostają przedstawione w terminach określonych w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	Nr EINECS	Nr CAS	Nazwa substancji	Sprawozdawca	Wymagania dotyczące badań/informacji	Termin od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
1	214-604-9	1163-19-5	Eter bis(pentabromofenylowy) (1)	UK/F	Badanie neurotoksyczności rozwojowej na szczurach lub myszach	24 miesiące
					Odpowiedni program biomonitorowania człowieka, z uwzględnieniem badania mleka matki i krwi, oraz konieczność analizy tendencji w określonym okresie	Coroczne sprawozdania przez okres 10 lat
					Program monitorowania środowiska z uwzględnieniem badania ptaków, osadów ściekowych, osadów dennych i powietrza w celu określenia tendencji w czasie dla określonej substancji oraz jej bardziej toksycznych i bardziej bioakumulacyjnych produktów rozkładu przez okres 10 lat	Coroczne sprawozdania przez okres 10 lat
2	237-158-7	13674-84-5	Fosforan tris(2-chloro-1-metyloetylu) (2)	UK/IRL	Dane dotyczące uwalniania i sposobu wykorzystania na poszczególnych etapach cyklu życia substancji	3 miesiące
3	237-159-2	13674-87-8	Fosforan tris[2-chloro-1-(chlorometylo)etylu] (2)	UK/IRL	Dane dotyczące uwalniania i sposobu wykorzystania na poszczególnych etapach cyklu życia substancji	3 miesiące
					Badanie toksyczności w układzie osad denny-woda na *Chironomidae* z wykorzystaniem zanieczyszczonego osadu (OECD 218)	6 miesiący
					Badanie toksyczności w układzie osad denny-woda na *Lumbriculus* z wykorzystaniem zanieczyszczonego osadu	6 miesiący
					Badanie toksyczności w układzie osad denny-woda na *Hyallella* z wykorzystaniem zanieczyszczonego osadu	6 miesiący
4	253-760-2	38051-10-4	Bis[bis(2-chloroetylo)fosforan] 2,2-bis(chlorometylo)trimetylenu) (2)	UK/IRL	Dane dotyczące uwalniania i sposobu wykorzystania na poszczególnych etapach cyklu życia substancji	3 miesiące
5	231-111-4 232-104-9 222-068-2 231-743-0 236-068-5	7440-02-0 7786-81-4 3333-67-3 7718-54-9 13138-45-9	Nikiel (3) Siarczan (VI) niklu (II) (3) Węglan niklu (II) (2) Dichlorek niklu (2) Diazotan (V) niklu (2)	DK	Informacje o ekotoksyczności i biodostępności niklu uzyskane w badaniach laboratoryjnych	3 miesiące
					Informacje o ekotoksyczności, losie substancji i biodostępności uzyskane w badaniach polowych	6 miesiący
					Informacje o toksyczności niklu w różnych rodzajach gleb	6 miesiący
					Opracowanie i zwalidowanie modelu przewlekłego działania ligandu metal-substancja biotyczna dla pstrąga tęczowego	3 miesiące
					Opracowanie i zwalidowanie modelu przewlekłego działania ligandu metal-substancja biotyczna dla alg i bezkręgowców	3 miesiące
					Informacje o narażeniu pozwalające ustalić wartości $PEC_{lokalnie}$ i $PEC_{regionalnie}$	6 miesiące
					Dane z monitoringu wód powierzchniowych w Europie	6 miesiący
	232-104-9	7786-81-4	Siarczan VI niklu II (3)		Dwuletnie badanie działanie rakotwórczego po narażeniu drogą pokarmową siarczanu niklu na szczurach (OECD 451 – B32)	30 miesiący
	231-111-4	7440-02-0	Nickel (3)		Dwuletnie badanie działania rakotwórczego po narażeniu drogą inhalacyjną proszku niklu pierwiastkowego na szczurach (OECD 451 – B32)	30 miesiący

Nr	Nr EINECS	Nr CAS	Nazwa substancji	Sprawozdawca	Wymagania dotyczące badań/informacji	Termin od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
6	221-221-0	3033-77-0	Chlorek 2,3-epoksypropylotrimetyloamoniowy (3)	FIN	Symulacyjne badanie w warunkach areobowych w oczyszczalniach ścieków, zestawy osadu czynnego (OECD 303A)	6 miesiący
					Informacje dotyczące narażenia środowiskowego	3 miesiące
7	222-048-3	3327-22-8	Chlorek (3-chloro-2-hydroksypropylo) trimetyloamoniowy (3)	FIN	Symulacyjne badanie w warunkach areobowych w oczyszczalniach ścieków, zestawy osadu czynnego (OECD 303A)	6 miesiący
					Informacje dotyczące narażenia środowiskowego	3 miesiące
8	202-453-1	95-80-7	4-metylo-m-fenylenodiamina (1)	D	Badanie toksyczności w układzie osad denny-woda na *Lumbriculus* z wykorzystaniem zanieczyszczonego osadu	6 miesiący

(1) Substancja wymieniona w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1179/94 (Dz.U. L 131 z 26.5.1994, str. 3; wykaz priorytetowy nr 1).
(2) Substancja wymieniona w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2364/2000 (Dz.U. L 273 z 23.10.2000, str. 5; wykaz priorytetowy nr 4).
(3) Substancja wymieniona w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 143/97 (Dz.U. L 25 z 27.1.1997, str. 13; wykaz priorytetowy nr 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 566/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2014/2005 w sprawie pozwoleń wydawanych w ramach uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty w odniesieniu do bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu we Wspólnocie po stawce celnej określonej we Wspólnej Taryfie Celnej wprowadzające odstępstwa od tego rozporządzenia i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 219/2006 otwierające kontyngent taryfowy na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2006 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów [1], w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia odpowiedniego nadzoru nad przywozem bananów do Wspólnoty art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2014/2005 [2] przewiduje, że wprowadzenie do swobodnego obrotu bananów po stawce celnej określonej we Wspólnej Taryfie Celnej ustanowionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1964/2005 jest uzależnione od przedstawienia pozwolenia na przywóz. Artykuł 1 ust. 5 wymienionego rozporządzenia ustala okres ważności takich pozwoleń na trzy miesiące.

(2) W celu szybszego uzyskania informacji na temat ilości bananów wprowadzonych do wolnego obrotu we Wspólnocie należy skrócić okres ważności takich pozwoleń. Należy również ograniczyć okres ważności takich pozwoleń do dnia 31 grudnia, tak aby napływ informacji dotyczył jednego roku kalendarzowego.

(3) Z tych samych powodów i poprzez odstępstwo od art. 35 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania uzgodnień dotyczących pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych [3] należy skrócić okres, w którym podmioty winny przedłożyć właściwym organom dowód wykorzystania pozwoleń.

(4) W celu uzyskania informacji dotyczących całego okresu stosowania uzgodnień, ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1964/2005, skrócenie okresu przekazania dowodu wykorzystania pozwolenia musi również stosować się do pozwoleń ważnych od dnia 1 stycznia 2006 r., daty stosowania rozporządzenia (WE) nr 2014/2005.

(5) Określenie pochodzenia bananów wprowadzanych do wolnego obrotu we Wspólnocie jest informacją szczególnie istotną dla możliwości monitorowania przywozów dokonanych w ramach uzgodnień ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1964/2005. Aby te informacje udostępnić, należy przewidzieć wydawanie pozwoleń na przywóz bananów z określonego miejsca pochodzenia. W tym celu należy dokonać rozróżnienia pomiędzy bananami pochodzącymi z państw AKP i bananami pochodzącymi z innych państw trzecich.

(6) Należy również określić informacje, które państwa członkowskie muszą przekazywać Komisji w celu zapewnienia właściwego monitorowania rynku, dotyczące cen i ilości bananów wprowadzonych do wolnego obrotu.

(7) W celu wykrycia lub zapobieżenia fałszywym roszczeniom podmiotów, państwa członkowskie powinny przekazać Komisji wykaz podmiotów działających w oparciu o przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 219/2006 [4] i rozporządzenia Komisji (WE) nr 2015/2005 z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie przywozu bananów pochodzących z krajów AKP w ramach kontyngentu taryfowego ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1964/2005 w sprawie stawek celnych mających zastosowanie do bananów w styczniu i lutym 2006 r. [5].

(8) Rozporządzenie 219/2006 uchyliło rozporządzenie Komisji (WE) nr 896/2001 [6], przewidując jednak, że jego art. 21, 26 i 27 oraz Załącznik mają w dalszym ciągu zastosowanie do przywozów dokonanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 219/2006. Dla celów przejrzystości i pewności prawnej należy włączyć treść wymienionych przepisów do tekstu rozporządzenia (WE) nr 219/2006.

[1] Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 1.
[2] Dz.U. L 324 z 10.12.2005, str. 3.
[3] Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).
[4] Dz.U. L 38 z 9.2.2006, str. 22.
[5] Dz.U. L 324 z 10.12.2005, str. 5.
[6] Dz.U. L 126 z 8.5.2001, str. 6.

(9) Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 2014/2005 oraz rozporządzenie (WE) nr 219/2006.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Bananów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2014/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

„W polu 8 wniosku o pozwolenie należy określić państwo pochodzenia jako »AKP« lub »nie AKP« oraz wstawić krzyżyk przy wyrazie »tak«.";

b) w ust. 4 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

„W polu 8 pozwolenia należy oznaczyć państwo pochodzenia jako »AKP« lub »nie AKP« oraz wstawić krzyżyk przy wyrazie »tak«.";

c) ustęp 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Pozwolenia na przywóz są ważne od dnia ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) 1291/2000 do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym je wydano. Jednak żadne pozwolenie nie jest ważne po dniu 31 grudnia roku, w którym zostało wydane.

Pozwolenia na przywóz są ważne jedynie w odniesieniu do przywozu z określonej grupy państw.";

d) dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:

„6. W drodze odstępstwa od art. 35 ust. 4 lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, dowód wykorzystania pozwolenia na przywóz, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, należy złożyć w ciągu trzydziestu dni od daty utraty ważności pozwolenia na przywóz, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej.";

2) artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

a) w każdą środę ceny hurtowe żółtych bananów, zarejestrowane w poprzednim tygodniu na reprezentatywnych rynkach określonych w art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 3223/94 (*), z podziałem na państwo pochodzenia lub grupę państw pochodzenia;

b) najpóźniej do 15 dnia każdego miesiąca ilości, dla których wydano pozwolenia na przywóz w poprzednim miesiącu;

c) najpóźniej do 15 dnia każdego miesiąca ilości, z podziałem na państwo pochodzenia, odnoszące się do wykorzystanych pozwoleń i zwrócone do organu wydającego je w poprzednim miesiącu;

d) na pisemny wniosek Komisji, przewidywany poziom produkcji i sprzedaży.

2. Informacje wymienione w ust. 1 przekazuje się drogą elektroniczną na adres wskazany przez Komisję.

(*) Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66.".

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 219/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 4 ust. 3 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Wykaz właściwych organów każdego państwa członkowskiego podano w Załączniku. Wykaz ten zmienia Komisja na wniosek zainteresowanych państw członkowskich.";

2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

a) w okresie od kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. włącznie, najpóźniej do 15 dnia każdego miesiąca, ilości bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu w poprzednim miesiącu na podstawie pozwoleń wydanych zgodnie z art. 5 ust. 3;

b) jak najwcześniej, jednak najpóźniej dnia 30 czerwca 2006 r., ilości bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu w styczniu i lutym 2006 r. na podstawie pozwoleń wydanych zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2015/2005.

Informacje wymienione w akapicie pierwszym przekazuje się drogą elektroniczną na adres wskazany przez Komisję.";

b) dodaje się ustęp w następującym brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji najpóźniej do dnia 28 kwietnia 2006 r. wykaz podmiotów działających na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 2015/2005.

Komisja może przekazać te wykazy pozostałym państwom członkowskim.";

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 6a

Formalności związane z wprowadzaniem do wolnego obrotu

1. Urzędy celne, w których składane są deklaracje przywozowe dotyczące bananów wprowadzanych do swobodnego obrotu:

a) przechowują egzemplarz każdego pozwolenia na przywóz i wyciągu z pozwolenia wystawionego po przyjęciu zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu;

b) przekazują z końcem każdego okresu dwutygodniowego drugi egzemplarz każdego pozwolenia na przywóz i wyciągu organom ich państwa członkowskiego wymienionym w Załączniku.

2. Organy określone w ust. 1 lit. b) przekazują z końcem każdego okresu dwutygodniowego egzemplarz pozwoleń i otrzymanych wyciągów do właściwych organów państw członkowskich, które wystawiły te dokumenty.

3. W przypadku wątpliwości co do autentyczności pozwolenia, wyciągu lub jakiejkolwiek informacji lub podpisu na przedstawionym dokumencie lub co do tożsamości importera wypełniającego formalności związane z dopuszczeniem do swobodnego obrotu lub w imieniu którego formalności są dokonywane i w przypadku podejrzenia nieprawidłowości urzędy celne, w których przedstawiono dokumenty, bezzwłocznie powiadamiają właściwe organy danego państwa członkowskiego. Te z kolei bezzwłocznie przesyłają te informacje właściwym organom państw członkowskich, które wystawiły te dokumenty, jak również Komisji w celu przeprowadzenia dokładnej kontroli.

4. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 1, 2 i 3 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w Załączniku, przeprowadzają dodatkowe kontrole potrzebne do zapewnienia właściwego zarządzania kontyngentami taryfowymi, w szczególności odnoszące się do weryfikacji ilości przywiezionych w ramach tych uzgodnień, przez dokładne porównanie wydanych pozwoleń i wyciągów z pozwoleń z wykorzystanymi pozwoleniami i wyciągami. W tym celu weryfikują w szczególności autentyczność i zgodność wykorzystanych dokumentów oraz ich wykorzystanie przez podmioty.";

4) w art. 8 skreśla się zdanie drugie;

5) dodaje się załącznik w brzmieniu Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2014/2005 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, dane dotyczące ilości odnoszących się do wykorzystanych pozwoleń, zwróconych do organu wydającego je w styczniu i lutym 2006 r., należy przekazać Komisji w ciągu siedmiu dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 1 lit. d) stosuje się do pozwoleń ważnych od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Właściwe organy państw członkowskich:

Belgia

Bureau d'intervention et de restitution belge/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Rue de Trèves 82/Trierstraat 82
B-1040 Bruxelles/Brussel

Republika Czeska

Státní zemědělský intervenční fond
Ve Smečkách 33
CZ-110 00 Praha 1

Dania

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Direktoratet for FødevareErhverv; Eksportstøttekontoret
Nyropsgade 30
DK-1780 København V

Niemcy

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung
Referat 322
Deichmanns Aue 29
D-53179 Bonn

Estonia

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Toetuste osakond, kaubandustoetuste büroo
Narva mnt 3
EE-51009 Tartu

Grecja

OPEKEPE (ex-GEDIDAGEP)
Directorate Fruits and Vegetables, Wine and Industrial Products
241, Acharnon Street
GR-104 46 Athens

ΟΠΕΚΕΠΕ Διεύθυνση Οπωροκηπευτικών, Αμπελοοινικών και Βιομηχανικών Προϊόντων
Αχαρνών 241
Τ.Κ. 104 46 Αθήνα

Hiszpania

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid

Francja

Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM)
46-48, rue de Lagny
F-93104 Montreuil Cedex

Irlandia

Department of Agriculture & Food
Crops Policy & State Bodies Division
Agriculture House (3W)
Kildare Street
Dublin 2
Ireland

Włochy

Ministero delle Attività produttive
Direzione generale per la Politica commerciale — Div. II
Viale Boston, 25
I-00144 Roma

Cypr

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Μονάδα Αδειών Εισαγωγών — Εξαγωγών
CY 1421 Κύπρος

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
Import & Export Licensing Unit
CY 1421 Cyprus

Łotwa

Zemkopības ministrijas
Lauku atbalsta dienests
Tirdzniecības mehānismu departaments
Licenču daļa
Republikas laukums 2
Rīga, LV-1981

Litwa

Nacionalinė mokėjimo agentūra
Užsienio prekybos departamentas
Blindžių g. 17
LT-08111 Vilnius

Luksemburg

Ministère de l'agriculture
Administration des services techniques de l'agriculture
Service de l'horticulture
16, route d'Esch
Boîte postale 1904
L-1014 Luxembourg

Węgry

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest

Malta

Ministeru ghall-Affarijiet Rurali u l-Ambjent
Divizjoni tas-Servizzi Agrikoli u Zvilupp Rurali
Agenzija tal-Pagamenti
Trade Mechanisims
Centru Nazzjonali tas Servizzi Agrikoli u Zvilupp Rurali
Ghammieri Marsa CMR 02 Malta

Holandia

Productschap Tuinbouw
Louis Pasteurlaan 6
Postbus 280
2700 AG Zoetermeer
Nederland

Austria

Agrarmarkt Austria
Dresdner Straße 70
A-1200 Wien

Polska

Agencja Rynku Rolnego
Biuro Administrowania Obrotem Towarowym
z Zagranicą
ul. Nowy Świat 6/12
PL-00-400 Warszawa
Polska

Portugalia

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua do Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
P-1149-060 Lisboa

Słowenia

Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja
Oddelek za zunanjo trgovino
Dunajska cesta 160
SI-1000 Ljubljana

Słowacja

Pôdohospodárska platobná agentúra
Dobrovičova 12
SK-815 26 Bratislava

Finlandia

Maa- ja Metsätalousministeriö
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Szwecja

Jordbruksverket
Interventionsenheten
S-551 82 Jönköping

Wielka Brytania

Rural Payment Agency
External Trade Division
Lancaster House
Hampshire Court
Newcastle Upon Tyne
NE4 7YH
United Kingdom”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 567/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 7 kwietnia 2006 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], w szczególności jego art. 24 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1422/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu melasy w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 785/68 [2], przewiduje, że cenę importową CIF melasy, ustaloną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 785/68 [3], uważa się za „cenę reprezentatywną". Uważa się, że ta cena została ustalona dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

(2) Dla celów ustalania cen reprezentatywnych, należy wziąć pod uwagę wszelkie informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 4 wymienionego rozporządzenia, oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla celów takiego ustalenia można zastosować metodę przewidzianą w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

(3) Dla celów dostosowania cen, nieodnoszącego się do jakości standardowej, należy, w zależności od jakości oferowanej melasy, zwiększyć lub zmniejszyć ceny w zależności od wyników otrzymanych w zastosowaniu art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

(4) Kiedy istnieje różnica między ceną spustową dla rozpatrywanego produktu a ceną reprezentatywną, należy ustalić dodatkowe należności przywozowe zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1422/95. W przypadku zawieszenia stosowania należności przywozowych w zastosowaniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95, należy ustalić szczególne kwoty dla tych należności.

(5) Należy ustalić ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne w odniesieniu do przywozu rozpatrywanych produktów, zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 są wskazane w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

[2] Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

[3] Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/95.

ZAŁĄCZNIK

Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 7 kwietnia 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota stosowanej należności przywozowej w wyniku zawieszenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 za 100 kg netto rozpatrywanego produktu [1]
1703 10 00 [2]	11,42	—	0
1703 90 00 [2]	11,42	—	0

[1] Ta kwota zastępuje, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 stawkę celną w ramach wspólnej taryfy celnej ustaloną dla tych produktów.
[2] Ustalenie dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 785/68, zmienionego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 568/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.

(2) Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, refundacje do cukrów białego i surowego, niedenaturowanych i wywiezionych w stanie nieprzetworzonym muszą zostać ustalone przy uwzględnieniu sytuacji na rynku wspólnotowym i rynku światowym cukru, i w szczególności elementów kalkulacji cen i kosztów, o których mowa w art. 28 wymienionego rozporządzenia. Zgodnie z tym samym artykułem, należy również uwzględnić gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.

(3) W odniesieniu do cukru surowego, refundację należy ustalić dla jakości standardowej, która jest określona w załączniku I, pkt II rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Wymieniona refundacja jest ponadto ustalana zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Cukier krystaliczny został określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru [2]. Kwotę tak obliczonej refundacji w odniesieniu do cukrów aromatyzowanych lub zawierających substancje barwiące należy zastosować do ich zawartości sacharozy, zatem należy ją ustalać w odniesieniu na 1 % tej zawartości.

(4) W przypadkach szczególnych kwota refundacji może być ustalona w instrumentach prawnych innego typu.

(5) Refundację należy ustalać co dwa tygodnie. Można ją zmieniać w tym odstępie czasowym.

(6) Art. 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(7) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty do tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.

(8) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, należy nie ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.

(9) Biorąc pod uwagę te informacje i aktualną sytuację na rynkach w sektorze cukru, a w szczególności notowania lub ceny cukru we Wspólnocie i na rynku światowym, należy ustalić refundację w odpowiedniej wysokości.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

[2] Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 7 KWIETNIA 2006 R. ([a])

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	21,97 ([1])
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	23,48 ([1])
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	21,97 ([1])
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	23,48 ([1])
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	23,89
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	25,52
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	25,52
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2389

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A" są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

([a]) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dcia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

([1]) Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 569/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 23. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1138/2005 z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2005/2006 [2] przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu wspomnianego cukru do niektórych państw trzecich.

(2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1138/2005, jeżeli właściwe, ustala się maksymalną kwotę refundacji wywozowej dla rozpatrywanego przetargu częściowego, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację i przewidywany rozwój rynku cukru we Wspólnocie i na rynku światowym.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 23. przetargu częściowym na cukier biały, wykonanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1138/2005, maksymalną kwotę refundacji wywozowej ustala się w wysokości 28,797 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

[2] Dz.U. L 185 z 16.7.2005, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 570/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.

(2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż [2].

(3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

(4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.

(6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

[2] Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 6 kwietnia 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	5,48
1101 00 15 9130	C01	EUR/t	5,12
1101 00 15 9150	C01	EUR/t	4,72
1101 00 15 9170	C01	EUR/t	4,36
1101 00 15 9180	C01	EUR/t	4,08
1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechteinsteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 571/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1058/2005 [2].

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż [3], Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

(3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 31 marca do 6 kwietnia 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

[2] Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 12.

[3] Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 572/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przetarg na refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1059/2005 [2].

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż [3], Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 31 marca do 6 kwietnia 2006 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1059/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w wysokości 4,00 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

[2] Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 15.

[3] Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 573/2006

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

w sprawie przekazanych ofert na przywóz sorgo, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2094/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu sorgo pochodzącego z krajów trzecich do Hiszpanii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2094/2005 [2].

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 [3], na podstawie przekazanych ofert Komisja może, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, postanowić o wstrzymaniu przetargu.

(3) Biorąc pod uwagę w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnego obniżenia opłat przywozowych.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 31 marca do 6 kwietnia 2006 r. w ramach przetargu na obniżenie opłat przewozowych na sorgo, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2094/2005.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

[2] Dz.U. L 335 z 21.12.2005, str. 4.

[3] Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1558/2005 (Dz.U. L 249 z 24.9.2005, str. 6).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 lutego 2006 r.

Pomocy państwa C 22/2004 (ex N 648/2001) w sprawie ulg podatkowych dla zawodowych rybaków (Szwecja)

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 265)

(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/269/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE [1], w szczególności jego art. 14,

po zwróceniu się do zainteresowanych stron o przedstawienie swoich uwag, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

I.

PROCEDURA

(1) Dnia 4 września 2001 r. władze szwedzkie powiadomiły Komisję o projekcie ustawy zmieniającym ustawę o podatku dochodowym (1999:1229). Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje dotyczące projektu pismami z dnia 10 grudnia 2001 r., 25 kwietnia 2002 r., 23 lipca 2002 r., 4 października 2002 r., 11 marca 2003 r., 24 lipca 2003 r. oraz 3 lutego 2004 r., na które władze szwedzkie udzieliły odpowiedzi pismami odpowiednio z dnia 26 lutego 2002 r., 7 czerwca 2002 r., 29 lipca 2002 r., 19 grudnia 2002 r., 19 maja 2003 r., 19 grudnia 2003 r. oraz 8 marca 2004 r.

(2) Pismem z dnia 16 czerwca 2004 r. Komisja powiadomiła Szwecję o swojej decyzji wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

(3) Decyzję Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 20 października 2004 r. [2]. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie swoich uwag w tej sprawie. Władze szwedzkie odpowiedziały pismem z dnia 9 listopada 2004 r. Żadnych innych uwag nie otrzymano.

II.

OPIS

(4) Zgłoszony projekt ustawy, propozycja nowelizacji ustawy o podatku dochodowym (1999:1229), zakłada zwrot kosztów prowadzenia połowów dla wszystkich rybaków posiadających licencję. Projekt zmieni istniejący system ulg podatkowych dla rybaków.

Istniejący system podatkowy

(5) W 2002 roku szwedzka Krajowa Rada Podatkowa wprowadziła nowe ogólne zasady dotyczące ulg podatkowych dla zawodowych rybaków, które obowiązują nadal i które zasadniczo polegają na stosowaniu w sektorze rybołówstwa ogólnego systemu podatkowego, który jest również stosowany we wszystkich innych sektorach. Stąd też ulgi podatkowe dla rybaków istniejące od tegoż roku nie są uznawane za pomoc.

[1] Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

[2] Dz.U. C 258 z 20.10.2004, str. 2.

(6) Według zasad z 2002 roku rybak mógł korzystać z odliczeń podatkowych, jeżeli rejs połowowy wiązał się ze spędzeniem nocy poza domem, jako że noc spędzona poza domem jest ogólnym warunkiem w ramach ogólnego systemu podatkowego. Ponadto, według tychże zasad rybacy mogą dokonywać tych samych standardowych odliczeń podatkowych z tytułu wyższego kosztu utrzymania co pozostałe osoby samozatrudnione oraz w tych samych wysokościach. Władze szwedzkie zwracają uwagę, iż 99 % zawodowych rybaków w Szwecji jest samozatrudnionych i tym samym prowadzi jednoosobowe firmy.

(7) Według obecnych zasad, w przypadku kosztów zakwaterowania te same zasady dotyczą rybaków i osób samozatrudnionych. Zwykle standardowa ulga podatkowa przysługuje za każdą noc spędzoną poza domem. Oznacza to, że rybacy czy też inne osoby nie muszą przedstawiać szczegółowych dowodów poniesionych rzeczywistych wydatków, aby móc uzyskać ulgę podatkową w wysokości 95 SEK za każdy dzień.

(8) Osoby samozatrudnione z innych sektorów muszą przedstawić zadawalające wyjaśnienie swoich zwiększonych kosztów wraz z podaniem dat, celu i miejsca docelowego podróży służbowej oraz czasu podróży w obie strony.

(9) Podobny wymóg przedstawienia takiego wyjaśnienia nie dotyczy rybaków, ale ulga podatkowa przysługuje tylko wtedy, gdy rejsy połowowe oznaczają pobyt w nocy poza domem. Aby umożliwić organom podatkowym obliczenie wysokości standardowej ulgi przysługującej rybakowi, rybak ten musi przedstawić informacje dotyczące dat, w których odbywały się rejsy połowowe, oraz czasu ich trwania. Władze szwedzkie wybrały to kryterium tak, aby nie komplikować systemu podatkowego i jego stosowania z tego względu, iż rejsy połowowe z natury stanowią przedmiot działalności rybaka.

(10) Jeżeli zwiększone koszty utrzymania uznaje się za wyższe aniżeli ryczałtowa kwota w wysokości 95 SEK za każdy dzień, zarówno rybacy jak i osoby samozatrudnione mogą skorzystać z opcji udowodnienia, że ich zwiększone koszty utrzymania przewyższają standardową ulgę, i przedstawić sprawozdanie ze wszystkich zajęć/podróży służbowych w roku podatkowym. W przypadku wyboru tej opcji będzie ona obowiązywać przez cały rok, stąd też nie jest możliwe ryczałtowe rozliczanie niektórych podróży i korzystanie z możliwości rozliczania rzeczywistych wydatków dla innych podróży w ciągu tego samego roku podatkowego.

Proponowany system

(11) W nowym systemie, zgłoszonym do Komisji, pobyt w nocy poza domem nie jest już warunkiem uzyskania ulgi podatkowej z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania. Tak więc, system ten obowiązujący jedynie rybaków stawia na równi z podatkowego punktu widzenia tych rybaków, którzy nie spędzają nocy poza domem, i tych, którzy to robią.

(12) Celem zgłoszonego systemu jest stworzenie swobodnych warunków konkurencji pomiędzy szwedzkimi, duńskimi i norweskimi rybakami oraz zniwelowanie nierówności pomiędzy tymi rybakami, którzy mogą korzystać z tej ulgi podatkowej, i tymi, którzy takiej możliwości nie mają.

(13) Ponadto, redukcji ulegnie obciążenie administracyjne rybaków oraz organów podatkowych, ponieważ uważa się, że łatwiejsza w obsłudze i weryfikacji jest ulga w postaci pewnej części opartej na dochodach aniżeli ulga wyliczana na podstawie liczby dni połowowych.

(14) Skutkiem nowego systemu będzie umożliwienie rybakom przybrzeżnym i jeziornym korzystanie z systemu ulg podatkowych, czego obecnie robić nie mogą. Tak więc, pomijając warunek, że rybacy musieli przebywać w nocy poza domem (i ewentualnie ponieść wydatki), nowy system jest korzystny dla tych rybaków, gdyż jedynym warunkiem płatności jest posiadanie przez rybaków licencji na dokonywanie połowów zawodowo.

(15) Podobnie jak w przypadku obecnego systemu obowiązującego wszystkie sektory, rybacy, którzy korzystają ze zgłoszonego systemu, nie mogliby korzystać z innych ulg podatkowych z tytułu zwiększonego kosztu utrzymania.

(16) Zmniejszenie obciążenia podatkowego każdego rybaka ulega zmianie z 95 SEK za każdy dzień w ramach obecnego systemu. Będzie ono obliczane na podstawie odsetka dochodów i nie może przekraczać 40 000 SEK (4 444 EUR) w skali roku. Ponadto, ulga nie może przekraczać 20 % rocznego dochodu. Oznacza to na przykład, że ulga wyniesie 20 000 SEK (2 222 EUR) dla rocznego dochodu równego 100 000 SEK (11 111 EUR) oraz że maksymalnego odliczenia można dokonać jedynie w przypadku, gdy roczny dochód wynosi 200 000 SEK (22 222 EUR) lub więcej.

(17) Pismem z dnia 4 października 2002 r. Komisja zwróciła się do władz szwedzkich z prośbą o przedstawienie szacunku dotyczącego tego, ilu z 2 000 zawodowych rybaków, którzy skorzystają z przepisów projektu ustawy, będzie mogło skorzystać z maksymalnej ulgi wynoszącej 40 000 SEK. Chodzi o rybaków, których roczne dochody wynoszą co najmniej 200 000 SEK.

(18) Pismem z dnia 19 grudnia 2002 r. władze szwedzkie odpowiedziały, że nie ma danych statystycznych dotyczących dochodów zawodowych rybaków uzyskiwanych tylko z tej działalności, tak więc w tej konkretnej kwestii władze nie mogą udzielić odpowiedzi.

Budżet

(19) Według danych przedstawionych w zgłoszeniach, jeżeli miałby obowiązywać zgłoszony system, odbyłoby się to ze stratą dla szwedzkiego Skarbu Państwa w wysokości 34 400 000 SEK (3 822 222 EUR) w skali roku, tj. 18 200 000 SEK (2 022 222 EUR) tytułem straty krajowych składek na ubezpieczenie społeczne oraz 16 200 000 SEK (1 800 000 EUR) tytułem ograniczenia przychodów każdego zainteresowanego regionu z podatku regionalnego.

(20) W Szwecji jest około 3 000 zawodowych licencjonowanych rybaków, z czego około 2 000 jest obecnie czynnych zawodowo. W chwili wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego władze szwedzkie nie dysponowały danymi, które by pokazywały ilu z tych 2 000 czynnych zawodowo licencjonowanych rybaków podejmowało rejsy połowowe, które oznaczają pobyt w nocy poza domem. Stąd też, nie było możliwe oszacowanie, ilu rybaków może obecnie korzystać z istniejących ulg podatkowych dla rybaków.

III.

PODSTAWY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

(21) Komisja uznała, iż istniejący system ulg podatkowych obowiązuje na równi wszystkie sektory gospodarki, stąd też nie stanowi selektywnego instrumentu stawiającego sektor rybołówstwa w uprzywilejowanej pozycji, ale jest środkiem o charakterze ogólnym. Komisja uznała, że dopuszczając do sytuacji, w której przysługiwałaby ulga podatkowa bez wymaganego spędzenia przez rybaków nocy poza domem, system udostępniałby selektywny instrument stawiający sektor rybołówstwa w uprzywilejowanej pozycji, który byłby niedostępny dla innych sektorów. Przywilej ten wydawał się przysługiwać bez nakładania jakiegokolwiek obowiązku na jego beneficjentów. Stąd też wydaje się, że środek ten miałby na celu poprawę sytuacji przedsiębiorstw, zwiększenie ich płynności finansowej oraz skutkowałby zwiększeniem dochodów beneficjenta. Stanowiłby on zatem pomoc operacyjną i jako taki byłby niezgodny ze wspólnym rynkiem.

IV.

UWAGI WŁADZ SZWEDZKICH

(22) Według władz szwedzkich środek ten zaproponowano, aby zniwelować nierówności pomiędzy tymi rybakami, którzy mogą korzystać z obecnego systemu ulg podatkowych (tzn. tymi, którzy spędzają noc poza domem), i tymi, którzy takiej możliwości nie mają (rybacy przybrzeżni/jeziorni), oraz aby dostosować obowiązujący system podatkowy do państw sąsiadujących.

(23) Władze szwedzkie szacują, że z 2 000 czynnych zawodowo licencjonowanych rybaków 1 500 podejmuje rejsy połowowe, które oznaczają pobyt w nocy poza domem, a zatem 500 rybaków, którym obecnie nie przysługują ulgi podatkowe, skorzysta na proponowanym systemie.

(24) W ramach obecnego systemu rybacy mogą odliczyć stałą kwotę z tytułu posiłków, drobnych wydatków i zakwaterowania. Jak wspomniano powyżej, władze szwedzkie twierdzą, iż wielu zawodowych rybaków w Szwecji wyrusza na długie rejsy połowowe, co w obecnym systemie ulg podatkowych ma skutek w postaci dużej ilości spraw dla organów podatkowych związanych z odliczeniami z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania wynikających z rejsów połowowych.

(25) Władze szwedzkie utrzymują, iż powinno się dopuścić proponowany system, gdyż zrównuje on pozycję podatkową tych zawodowych rybaków, którzy spędzają noc poza domem, i tych, którzy tego nie robią, w tym sensie, iż ponoszą oni podobne koszty, a zatem rzeczą uzasadnioną jest traktować obie grupy w ten sam sposób w odniesieniu do opodatkowania.

(26) Władze szwedzkie twierdzą również, iż szczególny charakter wymagań stawianych zawodowym rybakom uzasadnia ten szczególny przepis podatkowy oraz iż ponieważ rybacy ci generalnie działają na małą skalę, uproszczenie systemu ulg ułatwi życie zarówno organom podatkowym jak i samym rybakom. Z tego też względu władze szwedzkie utrzymują, iż proponowana regulacja prawna jest niezbędna dla efektywności szwedzkiego systemu podatkowego i uzasadniona charakterem czy też ogólnymi zasadami szwedzkiego systemu podatkowego.

(27) W odniesieniu do budżetu władze szwedzkie utrzymują wreszcie, że wyliczenie strat dla szwedzkiego Skarbu Państwa jest niewłaściwe oraz że skutek tych strat powinno się uznać za marginalny. Twierdzą, iż istniejący system skutkuje deficytem w wysokości 41 100 000 SEK (4 566 667 EUR) oraz iż gdyby wszyscy zawodowi rybacy mieli skorzystać z nowego zgłoszonego systemu, deficyt ten wynosiłby jedynie 34 300 000 SEK (3 811 111 EUR). Ponadto, ponieważ system ten byłby niekorzystny dla niektórych rybaków, którzy obecnie korzystają z obowiązujących przepisów, uważa się, że około 500 rybaków nie skorzystałoby z proponowanego systemu i w dalszym ciągu stosowałoby istniejące przepisy.

(28) Na tej podstawie władze szwedzkie wyliczyły, że wpływ na finanse publiczne za rok 2005 obliczonoby na 49 700 000 SEK (5 522 222 EUR), co jest równe 41 100 000 SEK (4 566 667 EUR) tytułem ulg w ramach istniejącego sytemu oraz 8 600 000 SEK (955 556 EUR) tytułem ulg w ramach proponowanego sytemu.

V.

OCENA

A. **Istnienie pomocy państwa**

(29) Aby mówić o istnieniu pomocy państwa, środek musi przede wszystkim dawać beneficjentom korzyść, która zwalnia ich od obciążeń, które są normalnie ponoszone z ich budżetów. Korzyść może być zapewniona przez zmniejszenie obciążenia podatkowego na różne sposoby, w tym także przez zmniejszenie podstawy opodatkowania, co ma miejsce w przypadku niniejszego zgłoszonego systemu.

(30) Po drugie, korzyść musi być przyznawana przez państwo bądź też ze środków państwowych. Strata przychodów podatkowych jest równoznaczna z wykorzystaniem środków państwowych w postaci wydatków fiskalnych. Tak jest również w przypadku niniejszego zgłoszonego systemu.

(31) Po trzecie, środek musi mieć wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi i zniekształcać bądź też grozić zniekształceniem konkurencji. Faworyzując dany sektor, pomoc w jakiejkolwiek postaci zniekształca bądź też grozi zniekształceniem konkurencji. Ma to wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, gdy omawiany sektor prowadzi działalność gospodarczą uwzględniającą wymianę handlową pomiędzy tymi państwami, co ma miejsce w przypadku sektora rybołówstwa.

(32) Fakt, iż dany środek bardziej dostosowuje obciążenia w omawianym sektorze do obciążeń ponoszonych przez konkurentów w innych państwach członkowskich, nie zmienia tego, że stanowi on pomoc [1].

(33) Wreszcie, środek musi być szczegółowy lub selektywny w tym sensie, że faworyzuje on pewne przedsiębiorstwa bądź też produkcję pewnych towarów. Niemniej jednak, selektywny charakter danego środka może być uzasadniony charakterem czy też ogólnymi zasadami systemu. Jakkolwiek, dostarczenie takiego uzasadnienia leży w gestii państwa członkowskiego.

(34) Po pierwsze należy wyraźnie zaznaczyć, iż istniejący system ulg podatkowych stosowany jest na równi do wszystkich sektorów gospodarki. Nie stanowi on zatem selektywnej korzyści dla sektora rybołówstwa i tym samym nie jest on pomocą państwa ale ogólnym środkiem.

(35) Przyznając ulgi podatkowe bez wymogu spędzenia przez rybaków nocy poza domem, zgłoszony system dawałby selektywną korzyść sektorowi rybołówstwa niedostępną innym sektorom. Stąd też system ten stanowi pomoc państwa.

B. **Zgodność ze wspólnym rynkiem**

Artykuł 87 Traktatu WE

(36) Ponieważ zgłoszony środek stanowi pomoc państwa, należy ustalić, czy pomoc taka jest zgodna ze wspólnym rynkiem na mocy wyjątków określonych w art. 87 ust. 2 i 3.

(37) Żaden z wyjątków przewidzianych w art. 87 ust. 2 Traktatu WE nie ma w tym przypadku zastosowania, gdyż reforma systemu podatkowego nie stawia sobie celów wymienionych w tychże przepisach.

(38) Podobnie, wyjątki przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. a), b) lub d) Traktatu WE nie mają zastosowania, gdyż pomoc nie jest adresowana do regionu, w którym poziom życia jest niezwykle niski oraz w którym jest duży odsetek osób bezrobotnych. Nie ma ona na celu promowanie realizacji ważnego dla wspólnego interesu europejskiego projektu ani też zaradzenie poważnemu zakłóceniu w gospodarce szwedzkiej. Jej celem nie jest również promocja ochrony kultury i dziedzictwa narodowego.

(39) Konieczne jest również zbadanie środka w świetle wytycznych dotyczących analizy pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury [2]. Zgodnie z pkt 1.2 tychże wytycznych, pomoc państwa, która jest przyznawana bez nakładania jakiegokolwiek obowiązku na beneficjentów oraz która ma na celu poprawę sytuacji przedsiębiorstw i zwiększenie ich płynności finansowej oraz która skutkuje zwiększeniem dochodów beneficjenta, jest jako pomoc operacyjna niezgodna ze wspólnym rynkiem.

[1] Sprawa 173/73 Włochy przeciwko Komisji [1974] ECR 709, ust. 17.

[2] Dz.U. C 19 z 20.1.2001, str. 7.

(40) Do celów ustanowienia zgodności ze wspólnym rynkiem, Trybunał Sprawiedliwości orzekł, iż Komisja jest związana wytycznymi i zawiadomieniami, które wydaje w obszarze nadzoru nad pomocą państwa w przypadkach, kiedy nie odstępują one od przepisów zawartych w Traktacie i są akceptowane przez państwa członkowskie [1]. Po drugie, na mocy art. 253 Traktatu WE Komisja musi uzasadnić swe decyzje, w tym także odmowy uznania pomocy za zgodną ze wspólnym rynkiem na mocy art. 92 ust. 3 lit. c) Traktatu [2]. Ponieważ Szwecja dostarczyła kolejnych argumentów, dokonując oceny zgodności systemu, Komisja zbada te argumenty, zgodnie ze swymi obowiązkami na mocy art. 10 Traktatu WE.

Równość w kwestii opodatkowania

(41) Według władz szwedzkich system został zaproponowany, aby zniwelować nierówności pomiędzy tymi rybakami, którzy mogą korzystać z obecnego systemu ulg podatkowych (tzn. tymi, którzy spędzają noc poza domem), i tymi, którzy takiej możliwości nie mają (rybacy przybrzeżni/jeziorni). W ramach systemu zrównuje się pozycję z podatkowego punktu widzenia tych rybaków, którzy spędzają noc poza domem, i tych, którzy tego nie robią. W przypadku pozostałych sektorów istniejące przepisy podatku z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania pozostają takie same.

(42) Władze szwedzkie uważają, iż rybacy, którzy nie spędzają nocy poza domem podczas swoich rejsów połowowych nie ponoszą, ogólnie rzecz biorąc, niższych kosztów aniżeli ci zawodowi rybacy, którzy podejmują dłuższe rejsy połowowe oznaczające pobyt w nocy poza domem. Stąd też władze uważają, iż uzasadnionym jest traktowanie tych dwóch grup rybaków na równi pod względem opodatkowania.

(43) Chociaż jest to jeden z wiodących argumentów na rzecz zgłoszonego systemu, władze szwedzkie były w stanie dostarczyć jedynie przybliżonych szacunków dotyczących tego, ilu z tych 2 000 działających licencjonowanych rybaków podejmuje rejsy połowowe, które oznaczają pobyt w nocy poza domem, i co ważniejsze, nie są w stanie dostarczyć danych dotyczących tego, jakiego rodzaju koszty wchodzą w grę, które umożliwiłyby porównanie kosztów wchodzących w grę w przypadku obu grup rybaków.

(44) Bez danych pokazujących, iż obie grupy zawodowych rybaków rzeczywiście ponoszą te same koszty, niezależnie od tego, czy ich rejsy oznaczają pobyt w nocy poza domem czy też nie, proponowany system trzeba uznać za mający negatywny wpływ na warunki handlowe w szwedzkim sektorze rybołówstwa, a zatem niezgodny z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

(45) Argument, iż nowy system stworzyłby sytuację swobodnej konkurencji dla szwedzkich rybaków w relacji do rybaków duńskich i norweskich, jest pod tym względem nieistotny, gdyż system sam w sobie ma negatywny wpływ na warunki handlowe w szwedzkim sektorze rybołówstwa.

(46) Argumentu władz szwedzkich, iż wielu zawodowych rybaków w Szwecji podejmuje długie rejsy połowowe po części dlatego, że Szwecja jest geograficznie długim krajem posiadającym długie linie brzegowe zarówno od strony Morza Północnego jak i w szczególności od strony Morza Bałtyckiego, nie można uznać za potwierdzenie argumentu, iż system niweluje nierówności pomiędzy rybakami przybrzeżnymi i jeziornymi, jeśli idzie o dostęp do systemu ulg podatkowych. Przeciwnie, aspekt ten pokazuje, że jest istotna różnica w działalności połowowej pomiędzy tymi dwoma grupami rybaków, która uzasadnia różnicę traktowania w ramach systemu podatkowego.

Lepsze wykorzystanie zasobów administracyjnych

(47) Na koniec, władze szwedzkie stwierdzają, iż proponowany system ulg podatkowych zapewni lepsze wykorzystanie zasobów administracyjnych, gdyż nie będzie już konieczne obliczanie ulg w oparciu o wyliczenie całkowitej liczby dni połowowych, ale poprzez zastosowanie rocznego ryczałtu obliczonego z rocznych dochodów uzyskiwanych z połowów.

(48) Można rzeczywiście spodziewać się, iż system, w którym obowiązuje kwota ryczałtowa za rok, zapewni lepsze wykorzystanie zasobów administracyjnych aniżeli ten, w którym kwotę ryczałtową oblicza się za dzień. Niemniej jednak, nie ma szczegółowych przepisów dla zawodowych rybaków dotyczących rachunkowości i księgowości, a władze szwedzkie nie były do tej pory w stanie dostarczyć danych statystycznych na temat dochodów osiąganych przez rybaków jedynie z działalności połowowej. Uwzględniając fakt, iż większość rybaków osiąga dochody z więcej niż jednej działalności zawodowej, powinno się uznać, iż trudno jest ustalić kwotę ryczałtową za rok w oparciu o roczne dochody osiągane z działalności połowowej. W szczególności, ponieważ liczba dni połowowych jest rejestrowana zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa i tym samym jest łatwo dostępna, Komisja nie dostrzega korzyści płynącej ze zmiany systemu na wyliczenie oparte na dochodach rocznych.

[1] Sprawa C 313/90 *Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques przeciwko Komisji* [1993] ECR I-1125.
[2] Sprawa C 482/99 *Francja przeciwko Komisji* [2003] ECR I-1487.

(49) Ponadto, w piśmie z dnia 9 listopada 2004 r. władze szwedzkie sugerują, iż dla około 1 500 rybaków bardziej korzystnym rozwiązaniem może być ubieganie się o ulgi z tytułu rzeczywistych kosztów, jak wspomniano w pkt 10. Tak więc, nowy system będzie najprawdopodobniej stosowany względem tych 500 rybaków, którym nie przysługuje prawo do tychże ulg w ramach istniejącego systemu. Stąd też, chociaż zastosowany system mógłby być bardziej efektywny, oznaczałby on wzrost obciążenia administracyjnego w porównaniu z obecną sytuacją, w której ulgi takie nie mają zastosowania w przypadku tych rybaków.

Wniosek

(50) Wobec powyższego Komisja uważa, iż system stanowi pomoc państwa niezgodną z art. 87 Traktatu WE.

VI.

WNIOSEK

(51) W świetle oceny dokonanej w ust. IV, Komisja uważa, iż niniejszy system pomocy jest niezgodny ze wspólnym rynkiem w tym sensie, iż przyznaje zawodowym rybakom pewne ulgi podatkowe z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania niezależnie od tego, czy ich działalność połowowa oznacza pobyt w nocy poza domem.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Projekt ustawy zmieniający ustawę o podatku dochodowym (1999:1229) „Ulgi podatkowe dla zawodowych rybaków" proponowany przez Szwecję jest niezgodny ze wspólnym rynkiem.

Szwecja nie może wdrożyć systemu pomocy, o którym mowa w ustępie pierwszym.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lutego 2006 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 92/452/EWG w odniesieniu do niektórych zespołów pobierania i produkcji zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1248)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/270/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego [1], w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 92/452/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiająca wykazy zespołów pobierania zarodków i zespołów produkcji zarodków zatwierdzonych w państwach trzecich do wywozu do Wspólnoty zarodków bydlęcych [2] stanowi, że państwa członkowskie mogą sprowadzać zarodki z państw trzecich tylko, w przypadku gdy zostały one pobrane, przetworzone i przechowane przez zespoły pobierania zarodków wymienione w tej decyzji.

(2) Stany Zjednoczone Ameryki zwróciły się z wnioskiem o wprowadzenie zmian w tych wykazach w pozycjach dotyczących tego państwa, odnośnie do niektórych zespołów pobierania i produkcji zarodków.

(3) Stany Zjednoczone Ameryki przedstawiły gwarancje w zakresie przestrzegania odpowiednich zasad określonych w dyrektywie 89/556/EWG, a służby weterynaryjne tego państwa oficjalnie zatwierdziły odnośne zespoły pobierania zarodków przeznaczonych do wywozu do Wspólnoty.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 92/452/EWG.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W Załączniku do decyzji 92/452/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 10 kwietnia 2006 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2006/60/WE (Dz.U. L 31 z 3.2.2006, str. 24).

[2] Dz.U. L 250 z 29.8.1992, str. 40. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/85/WE (Dz.U. L 40 z 11.2.2006, str. 24).

ZAŁĄCZNIK

W Załączniku do decyzji 92/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się następujący wiersz dotyczący zespołów pobierania zarodków w Stanach Zjednoczonych Ameryki:

„US		98ID103 E1127		Pat Richards, DVM 1215 F 2000 S Bliss, ID	Dr Pat Richards”

b) w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych Ameryki dodaje się wiersz w następującym brzmieniu:

„US		05IA120 E608	05IA120 IVF	Trans Ova Genetics 2938 380th St Sioux Center, IA 51250	Dr Jon Schmidt”

c) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków nr 91IA029 w Stanach Zjednoczonych Ameryki otrzymuje następujące brzmienie:

„US		91IA029 E544		Westwood Embryo Services 1760 Dakota Ave Waverly, IA 50677	Dr James West”

d) wiersz dotyczący zespołu pobierania zarodków nr 96CO084 w Stanach Zjednoczonych Ameryki otrzymuje następujące brzmienie:

„US		96CO084 E964		Genetics West 17890 Weld County Road 5 Berthoud, CO 80513	Dr Thomas L. Rea”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 2002/613/WE w odniesieniu do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia trzody chlewnej w Kanadzie

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1258)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/271/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej [1], w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2002/613/WE z dnia 19 lipca 2002 r. ustanawiająca warunki przywozu nasienia trzody chlewnej [2] ustanawia wykaz państw trzecich (obejmujący Kanadę), z których państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia trzody chlewnej.

(2) Kanada zwróciła się z wnioskiem o wprowadzenie zmiany w wykazie punktów pobierania nasienia zatwierdzonych na mocy decyzji 2002/613/WE, w odniesieniu do pozycji dotyczących tego państwa.

(3) Kanada przedstawiła gwarancje przestrzegania odpowiednich zasad określonych w dyrektywie 90/429/EWG, a służby weterynaryjne tego państwa oficjalnie zatwierdziły nowy punkt pobierania nasienia przeznaczonego do wywozu do Wspólnoty, który ma zostać dodany do wykazu.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2002/613/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku V do decyzji 2002/613/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 10 kwietnia 2006 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

[2] Dz.U. L 196 z 25.7.2002, str. 45. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/456/WE (Dz.U. L 156 z 30.4.2004, str. 49).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku V do decyzji 2002/613/WE w odniesieniu do Kanady dodaje się wiersz w następującym brzmieniu:

„CA	4-AI-29	CIA des Castors 317 Rang Ile aux Castors Ile Dupas Québec J0K 2P0”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 2004/453/WE w odniesieniu do Szwecji i Zjednoczonego Królestwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1259)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/272/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącą warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury [1], w szczególności jej art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego [2], w szczególności jej art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 2004/453/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wdrażająca dyrektywę Rady 91/67/EWG w odniesieniu do środków zwalczania niektórych chorób zwierząt akwakultury [3] określa dodatkowe gwarancje dla niektórych chorób ryb.

(2) W oparciu o wymagania określone w załączniku I do decyzji 2004/453/WE całe terytorium Szwecji zostało uznane za wolne od zakaźnej martwicy trzustki (IPN).

(3) Od momentu przyjęcia decyzji 2004/453/WE Szwecja powiadomiła o ogniskach IPN na terenach przybrzeżnych. Odnotowano jedno ognisko wśród dzikich ryb. Kolejne ognisko odnotowano wśród ryb hodowlanych, a według sprawozdania epidemiologicznego najbardziej prawdopodobnym źródłem zakażenia były ryby dzikie. W związku z powyższym tereny przybrzeżne Szwecji nie spełniają już wymagań niezbędnych dla uznania ich za wolne od IPN, określonych w załączniku I do tej decyzji. Jednakże lądowe części terytorium pozostają wolne od choroby.

(4) Te dwa ogniska nie powinny spowodować zaprzestania dalszego prowadzenia przez Szwecję programu IPN na terenach przybrzeżnych oraz zaprzestania wprowadzania środków zwalczania w przypadku wykrycia IPN wśród ryb hodowlanych lub dzikich, zgodnie z programem przedstawionym Komisji przed przyjęciem decyzji 2004/453/WE.

(5) Decyzja 2004/453/WE wymaga, aby na terenach uznanych za wolne od choroby w państwach członkowskich, których tylko część terytorium jest uznana za wolną od choroby, prowadzono ukierunkowany nadzór. Wymóg ten w chwili jego przyjęcia nie uwzględniał wyjątkowej sytuacji, gdzie Irlandię i Irlandię Północną uznano za wolne od tej samej choroby lub chorób, a części Zjednoczonego Królestwa nie zostały uznane za wolne od tych chorób.

(6) Należy zezwolić Zjednoczonemu Królestwu na przerwanie prowadzenia ukierunkowanego nadzoru nad niektórymi chorobami, od których Irlandia Północna została uznana za wolną, pod warunkiem że Irlandię również uznano za wolną od tych chorób.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/453/WE.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i V do decyzji 2004/453/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) W załączniku I rozdział II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszej decyzji.

[1] Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
[2] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).
[3] Dz.U. L 156 z 30.4.2004, str 5.

2) W załączniku II rozdział II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji.

3) W załączniku V pkt A.5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5) W państwach członkowskich, w których tylko części terytorium uznane są zgodnie z załącznikiem I rozdział II za wolne od choroby (a nie całe terytorium), na terytoriach uznanych za wolne od choroby należy utrzymać ukierunkowany nadzór zgodnie z przepisami załącznika II rozdział I.4.

Jednakże Zjednoczone Królestwo może przerwać prowadzenie ukierunkowanego nadzoru nad niektórymi chorobami, od których Irlandia Północna zostaje uznana za wolną, pod warunkiem że całe terytorium Irlandii uznaje się za wolne od tych samych chorób zgodnie z załącznikiem I rozdział II.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ROZDZIAŁ II

Terytoria zatwierdzone jako wolne od niektórych chorób określonych w załączniku A, wykaz III kolumna 1 do dyrektywy Rady 91/67/EWG

Choroba	Państwo członkowskie	Terytorium lub części terytorium
Wiosenna wiremia karpi (SVC)	Dania	Całe terytorium
	Finlandia	Całe terytorium; obszar zlewni rzeki Vuoksi powinien być uznawany za strefę buforową
	Irlandia	Całe terytorium
	Szwecja	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	Terytorium Irlandii Północnej, wyspy Man, Jersey i Guernsey
Bakteryjna choroba nerek (BKD)	Irlandia	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	Terytorium Irlandii Północnej, wyspy Man i Jersey
Zakaźna martwica trzustki (IPN)	Finlandia	Części kontynentalne terytorium; obszary zlewni rzek Vuoksi i Kemijoki są uznawane za strefy buforowe
	Szwecja	Części kontynentalne terytorium
	Zjednoczone Królestwo	Terytorium wyspy Man
Zakażenie gyrodaktylozą (*Gyrodactylus salaris*)	Finlandia	Obszary zlewni rzek Tenojoki i Näätämönjoki; obszary zlewni Paatsjoki, Luttojoki i Uutuanjoki uznawane są za strefy buforowe
	Irlandia	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	Terytorium Wielkiej Brytanii, Irlandii Północnej, wyspy Man, Jersey i Guernsey”

ZAŁĄCZNIK II

„ROZDZIAŁ II

Terytoria posiadające zatwierdzony program zwalczania i kontroli niektórych chorób określonych w załączniku A, wykaz III kolumna 1 do dyrektywy Rady 91/67/EWG

Choroba	Państwo członkowskie	Terytorium lub części terytorium
Wiosenna wiremia karpi	Zjednoczone Królestwo	Terytoria Wielkiej Brytanii
Bakteryjna choroba nerek	Finlandia	Części kontynentalne terytorium
	Szwecja	Części kontynentalne terytorium
	Zjednoczone Królestwo	Terytoria Wielkiej Brytanii
Zakaźna martwica trzustki	Szwecja	Części przybrzeżne terytorium”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 2005/393/WE w odniesieniu do stref zamkniętych w związku z chorobą niebieskiego języka w Hiszpanii

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1262)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/273/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającą przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka [1], w szczególności jej art. 8 ust. 3 lit. c) i art. 19 akapit 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2000/75/WE ustanawia zasady kontroli i środki zwalczania choroby niebieskiego języka we Wspólnocie, w tym także określa strefy ochrony i nadzoru oraz zakaz opuszczania tych stref przez zwierzęta.

(2) Decyzja Komisji 2005/393/WE z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie stref ochrony i nadzoru w odniesieniu do choroby niebieskiego języka i warunków dotyczących przemieszczeń z tych stref lub przez te strefy [2] przewiduje wyznaczenie ogólnych obszarów geograficznych, na których państwa członkowskie ustanawiają strefy ochrony i nadzoru („strefy zamknięte") w związku z chorobą niebieskiego języka.

(3) Władze Hiszpanii poinformowały Komisję, że na Balearach od ponad dwóch lat nie wystąpił wirus choroby.

(4) Ten obszar geograficzny należy zatem uznać za wolny od choroby niebieskiego języka oraz, na podstawie uzasadnionego wniosku przedłożonego przez władze Hiszpanii, skreślić z wykazu obszarów ze strefami zamkniętymi.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/393/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2005/393/WE w części dotyczącej strefy C skreśla się, co następuje:

„Hiszpania

Baleary (gdzie serotyp 16 nie występuje)".

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74.

[2] Dz.U. L 130 z 24.5.2005, str. 22. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/828/WE (Dz.U. L 311 z 26.11.2005, str. 37).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

dotycząca niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech i uchylająca decyzję 2006/254/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1556)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/274/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego [1], w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W Niemczech wystąpiły przypadki klasycznego pomoru świń.

(2) Ze względu na handel żywymi świniami oraz niektórymi produktami wieprzowymi przypadki te mogą stanowić zagrożenie dla stad w pozostałych państwach członkowskich.

(3) Decyzja Komisji 2006/245/WE z dnia 28 marca 2006 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech [2] została zatem przyjęta w celu wzmocnienia środków podjętych przez Niemcy na mocy dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń [3].

(4) Warunki zdrowotne dotyczące zwierząt oraz wymogi certyfikacyjne w zakresie handlu żywymi świniami ustanowiono w dyrektywie Rady nr 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt, wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną [4].

(5) Warunki zdrowotne dotyczące zwierząt oraz wymogi certyfikacyjne w zakresie handlu nasieniem trzody chlewnej ustanowiono w dyrektywie Rady nr 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającej warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie [5].

(6) Warunki zdrowotne dotyczące zwierząt oraz wymogi certyfikacyjne w zakresie handlu komórkami jajowymi i zarodkami trzody chlewnej ustanowiono w decyzji Komisji nr 95/483/WE z dnia 9 listopada 1995 r. określającej wzór świadectwa stosowanego w wewnątrzwspólnotowym handlu komórkami jajowymi i zarodkami trzody chlewnej [6].

(7) Decyzja Komisji z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzająca Podręcznik Diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń [7] przewiduje protokoły nadzoru dostosowane do poziomu zagrożenia.

(8) W oparciu o informacje dostarczone przez Niemcy uznaje się, że należy utrzymać środki ochronne w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech przez okres, jakiego będzie wymagało ukończenie niezbędnych badań.

(9) Konieczne jest również przedłużenie okresu obowiązywania omawianych środków oraz ograniczenie do minimum kontaktów pomiędzy gospodarstwami, w których hodowane są świnie, w niektórych regionach Niemiec, jak również ograniczenie na poziomie regionalnym niektórych usług związanych ze świniami, w celu uniemożliwienia rozprzestrzeniania się choroby.

(10) Należy uchylić decyzję 2006/254/WE.

(11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

[1] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).
[2] Dz.U. L 91 z 29.3.2006, str. 61.
[3] Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona aktem przystąpienia z 2003 r.
[4] Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2005 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, str. 1).
[5] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
[6] Dz.U. L 275 z 18.11.1995, str. 30.
[7] Dz.U. L 39 z 9.2.2002, str. 71.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niemcy dbają o to, by świnie nie były wysyłane z terytorium Niemiec do innych państw członkowskich ani krajów trzecich.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 Niemcy mogą zezwolić na transport świń przeznaczonych do uboju bezpośrednio do ubojni zlokalizowanych poza obszarem Niemiec, w celu natychmiastowego uboju, pod warunkiem że świnie te przez przynajmniej 60 dni, lub, jeżeli nie mają one jeszcze 60 dni, od chwili narodzin, przebywały w gospodarstwie,

a) które jest zlokalizowane poza obszarami wymienionymi w załączniku I, oraz

b) które nie przyjmowało żywych świń w okresie 60 dni poprzedzających bezpośrednio datę wysyłki świń,

c) w którym przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania zgodnie z rozdziałem IV (D) (3) decyzji 2002/106/WE.

3. Właściwy organ weterynaryjny Niemiec dba o to, by powiadomić centralne i lokalne organy weterynaryjne państwa członkowskiego przeznaczenia oraz wszystkich państw członkowskich tranzytu o wysyłce świń do innego państwa członkowskiego co najmniej trzy dni przed wysyłką.

Artykuł 2

1. Bez uszczerbku dla środków wprowadzonych dyrektywą 2001/89/WE i w szczególności jej art. 9, 10 i 11 Niemcy dbają o to, by:

a) żadne świnie nie były transportowane z i do gospodarstw zlokalizowanych na obszarach określonych w załączniku I,

b) transport świń przeznaczonych do uboju, pochodzących z gospodarstw usytuowanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I do ubojni usytuowanych na tych obszarach oraz przewóz świń przez te obszary dozwolony był wyłącznie:

   i) na głównych trasach drogowych lub kolejowych, i

   ii) zgodnie ze szczegółowymi wskazówkami wydanymi przez właściwe organy w celu zapobieżenia bezpośrednim lub pośrednim kontaktom tych świń z innymi świniami podczas transportu.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) i co najmniej 10 dni po wejściu w życie niniejszej decyzji właściwy urząd może zezwolić na transport świń z gospodarstwa usytuowanego na obszarach wymienionych w załączniku I:

a) bezpośrednio do ubojni usytuowanych na tych obszarach, lub

b) w drodze wyjątku, do wyznaczonych ubojni na terenie Niemiec, usytuowanych poza tymi obszarami, do natychmiastowego uboju, pod warunkiem że świnie wysyłane są z gospodarstwa, w którym przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania zgodnie z rozdziałem IV (D) (3) Załącznika do decyzji 2002/106/WE.

Artykuł 3

Niemcy dbają o to, by nie dokonywać wysyłki następujących towarów do innych państw członkowskich ani krajów trzecich:

a) nasienia trzody chlewnej, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanych w punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG oraz który jest zlokalizowany poza obszarami wymienionymi w załączniku I,

b) komórek jajowych i zarodków trzody chlewnej, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od świń trzymanych w gospodarstwach zlokalizowanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I.

Artykuł 4

Niemcy dbają o to, aby świadectwo zdrowia przewidziane w:

a) dyrektywie 64/432/EWG, towarzyszące przesyłkom świń z Niemiec, zostało uzupełnione następującą adnotacją:

   „Zwierzęta zgodnie z decyzją Komisji 2006/274/WE z dnia 6 kwietnia 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech”,

b) dyrektywie 90/429/EWG, towarzyszące przesyłkom nasienia knurów z Niemiec, zostało uzupełnione następującą adnotacją:

   „Nasienie zgodnie z decyzją Komisji 2006/274/WE z dnia 6 kwietnia 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech”,

c) decyzji 95/483/WE, towarzyszące przesyłkom komórek jajowych i zarodków trzody chlewnej z Niemiec zostało uzupełnione następującą adnotacją:

   „Komórki jajowe/zarodki (niepotrzebne skreślić) zgodnie z decyzją Komisji 2006/274/WE z dnia 6 kwietnia 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech”.

Artykuł 5

Niemcy dbają o to, by:

1) właściwy urząd, w oparciu o ocenę stopnia zagrożenia, określił strefy na obszarach wymienionych w załączniku I, oraz aby przynajmniej usługi świadczone przez osoby mające bezpośredni kontakt ze świniami lub których praca wymaga wchodzenia na teren pomieszczeń, w których trzymane są świnie oraz używania pojazdów używanych do przewozu paszy, obornika lub martwych zwierząt do i z gospodarstw usytuowanych na obszarach wymienionych w załączniku I, były ograniczone jedynie do tych przedziałów i nie były stosowane w innych częściach Wspólnoty, chyba że pojazdy, sprzęt i wszelkie inne nośniki zakażenia zostały dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane oraz jeżeli przez co najmniej trzy dni nie było żadnych kontaktów ze świniami lub gospodarstwami, w których hoduje się świnie,

2) na obszarach wymienionych w załączniku I środki nadzoru były stosowane zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II,

3) środki zapobiegawcze dotyczące kontroli choroby były stosowane w razie potrzeby, zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2001/89/WE,

4) zorganizowana została kampania informacyjna skierowana do hodowców świń.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie nie dokonują wysyłki świń do ubojni na obszarach wymienionych w załączniku I.

2. Państwa członkowskie dbają o to, by:

a) pojazdy, których używano do transportu świń w Niemczech lub które znajdowały się w Niemczech na terenie gospodarstwa, w którym hoduje się świnie, zostały po każdym takim zastosowaniu dwukrotnie oczyszczone i zdezynfekowane, a następnie wyłączone z transportu świń na co najmniej 3 dni,

b) przewoźnicy przedstawiali właściwemu organowi dowód potwierdzający, że wymagana dezynfekcja miała miejsce.

Artykuł 7

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane przez nie względem handlu, w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętych środkach. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 8

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 15 maja 2006 r.

Artykuł 9

Uchyla się decyzję 2006/254/WE.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Obszary w Niemczech, o których mowa w art. 1, 2, 3, 5 oraz 6.

Cały obszar Nadrenii Północnej-Westfalii.

ZAŁĄCZNIK II

Zgodnie z art. 5 ust. 2 Niemcy dbają o to, by na obszarach wymienionych w załączniku I wprowadzone zostały następujące środki nadzoru:

a) w przypadku gdy w gospodarstwie, w którym hoduje się świnie, wystąpi przypadek choroby zakaźnej, w której leczeniu wskazane jest zastosowanie antybiotyków lub innych leków przeciwbakteryjnych, niezwłocznie i jeszcze przed rozpoczęciem leczenia powiadamia się o tym właściwy urząd weterynaryjny,

b) w gospodarstwach, o których mowa w lit. a), weterynarz niezwłocznie realizuje badania kliniczne i procedury pobierania próbek ustanowione w rozdziale IV (A) Załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE.